

Ünnepi Könyvhét 1999.

„Június első napjaiban, mint már évek óta, ismét felállítják a kulisszákat: a könyvsátrakat az utcán szerte az országban, hogy eljátsszák bennük s előttük a magyar kultúra iránti rajongás cifra tragikomédiáját. Hadd lássa ország - világ, milyen lelkesedéssel csüng a magyar közélet, a magyar közönség, a magyar kultúrpolitika, a magyar hivatalos szellem az irodalom ügyén, hadd nevelődjenek a „széles néprétegek”, hadd sűrögjenek-forogjanak a népszerű írók a népszerűség napsugarában, hadd tartsanak emelkedett elmefuttatásokat a tanárok az iskolában a magyar könyv fontosságáról, hadd vonuljanak a szende iskolásleánykák és kíváncsi fiúk egyik sátorról a másikhoz, mint valami különös sátoros ünnepen az áhítatos precessziók, hadd csereberélődjenek autogramok és emléklapok, hadd ünnepeljenek a könyvkereskedők és kiadók, a magyar kultúra rendíthetetlen oszlopai. Kivirulnak az utcák, áll a magyar könyv ünnepe.”

1940-ben kezd így Kodolányi János *Ponyva fenn és lenn* című írását. A könyves ünnep ma is elsősorban vásár, amelyet az írók ügybuzgalma és az olvasók érdeklődése fémjelez. Az írók ma sem részesülnek a könyvhét hasznából. Szívesen olvastam volna viszont hasonlóan szemléletes, „érted haragszom, nem ellened” leírást az idei könyvhétről. Nem sikerült, és ennek több oka lehet. Napjainkban több száz kiadó ontja a könyveket, a sátrak egész évben az utcán vannak. Kezdetben még gyakran végignézttem a kínálatot, ma már legtöbbször oda se nézek. A pornó és a brutalitás soha nem látott méreteken önti el a sátrakat, és a „tömegkultúra” egészét, a TV-t, mozi is. Ha ehhez hozzávesszük, hogy nemcsak szenny, hanem nyilvánvaló hamisítás is fertőzi a könyvpiacot (pl. a Merényi Kiadó rég elavult,

megtévesztő szótárai, „kézikönyvei”), igencsak hiányzik az értő könyvheti írások sora. 1940-ben így írt Kodolányi a ponyváról: „Nagyon nehéz kigyógyítani a közfelfogást attól a babonából, hogy a ponyvairodalom „közönséget nevel”. ...A ponyvairodalom közönsége sohasem válik komoly olvasóvá. Ez lélektani képtelenség. A mai értelemben vett ponyvairodalom a polgári társadalom hibrid szellemének, kultúrzagyalékának terméke. Semmi köze a kultúrához, nyoma sincs benne a művészetnek. Élvezői nem kultúreberek, azaz olyanok ők, akik beteges réműlettel menekülnek a mélyebb lelkiélet magányos területeiről, a magukkal való szembenézés, az áhítatos órák, az élet nagy és szent kérdéseinek felvetése, egyszóval: a művészi átélés elől. A ponyva azoké, akikhez a művészet nem szól s akik nem szólnak a művészethez.” Azóta a helyzet bonyolultabbá vált. Az irodalom egy része - számomra úgy tűnik - teljesen elszakadt az olvasóktól, a ponyva pedig nemcsak színes álompótlék, hanem a teljes elemberte-lenedés tükröképe is.

Az Ünnepi Könyvhétet az idén is megrendezték. A Vörösmarty téri könyvsátrakban naponta dedikáltak az írók. A könyvtárak most is igyekeztek változatos programokkal, az értékes irodalom bemutatásával színesíteni a rendezvénysorozatot. Mindenütt volt közönség az íróknak, az irodalomnak. Nagyon sokan igénylik ma is a meghitt órákat, amikor - közelebb kerülve a művészethez - jobba válik az ember, értelmesebbé az élet. A humánus, a teljesebb emberi életet féltő és segítő írások azonban a hétköznapi sodrában is hiányozni fognak.

Takács Anna

„Magot nevelni sorvadásban”

Főcímünk idézet Jókai Anna - József Attila, SZOT- és Kossuth-díjas író irodalmi hitvallásából. Az utóbbi évtizedek népszerű és tartalmas regényeinek szerzője volt a díszvendég hétfőn délután Oroszlányban, a Művelődési Központ és Könyvtárban tartott Ünnepi Könyvhét megnyitóján.

Oroszlány

Az intézmény tágas kiállítóterme öröndesen megtelt olvasókkal, akiket Szabolcsné Mészáros Éva könyvtárigazgató üdvözölt, emlékeztetve egyúttal, hogy az idén hetvenedik alkalommal áldozunk szabadidőnkéből a könyv ünnepnapjainak.

A jól szerkesztett ünnepség keretében Malomvölgyi Tamás (gitár és ének), Rajki Gabi, Szabó Luca (versek) közreműködése mellett dr. Ambrus Zoltán békési könyvtárigazgató, a Magyar Könyvtáros Egyesület elnöke nyitotta meg az ünnep alkalmából a helyszínen felállított kiállítást, A Kner család és a magyar könyvművészet 1882-1944 címmel, s amely a Békés megyei gyomai, első magyar falusi, nádtetős nyomda fejlődését mutatja fel - a világszínvonalig.

Jókai Anna - aki legutóbb megjelent könyvei közül a *Ne féljete* és a *Szegény Sudár Anna* címűeket hozta most magával - ünnepi beszédét a Vörösmarty-idézetrel kezdte - Vajh „Ment-e A könyvek által a világ elébb?” S megállapította: ma - az új szerbiai háború borzalmi idején - újra és szomorúan aktuálisává vált a kérdés. - Szinte mindent megírtunk már - mondotta -, de az emberiség elveiből, eszméiből oly keveset valósítottunk meg. Maradt hát dolga írónak, könyvterjesztőnek, könyvtárosnak, olvasónak.

Szólt kiadási gondokról, olvasási szokásokról, s a könyvek múlhatatlan jelentőségéről, a műveltségre törekvő emberek nélkülözhetetlen szellemi táplálékáról. (A különleges nyomdai rekvizitumokat őrző oroszlányi kiállítás egy hétig tekinthető meg.)

- S. K. -

24 Óra, 1999. jún. 1. 3.l.

Kalligram a könyvtárban

A pozsonyi Kalligram Kiadó munkatársai mutatkoztak be a napokban a tatabányai József Attila Megyei Könyvtárban. Monostori Imre könyvtárigazgató és Koncsol László szerkesztő között foglal helyet Szigeti László kiadóigazgató, aki a cég alapításáról, terveikről, sorozataikról beszélt. Álláspontjuk szerint egyetlen magyar irodalom létezik, amely a politikai határokat nem veszi figyelembe. 300 kötetük jelent meg eddig, közülük 250 magyar, 50 szlovák nyelven látott napvilágot. Az utóbbiak között említette Nádas Péter egyik munkáját és két Babits-kisregényt. Fontosnak tartják, hogy megmutassák azt a habitust, amit mi, magyarok képviselünk.

24 Óra, 1999. jún. 8. 2.l.

Esztergomi találkozó Sárándi Józseffel

Sárándi József író Leányvárról, az ottani házából érkezett az esztergomi Városi Könyvtárba, hogy az Ünnepi Könyvhéten megjelent új könyvéről beszélgethessen az Esztergomi útravaló elnevezésű találkozósorozat házigazdájával, Nagyfalusi Tiborral és az irodalombarátokkal. Lakóhelyét stílusosan „Sárándházának” nevezi az író, akinek *KorVég-kezdeteim* című kötete 26 kispróza és publicisztikai terméséből emlékirattá szerkesztett mű lett, tulajdonképpen önéletrajzi dokumentumokban elbeszélve. Az elmúlt negyed évszázad alatt tíz verseskötete jelent meg Sárándi Józsefnek, zömében a Szépirodalmi Kiadó gondozásában. A szókimondó író 1985-ben Nagy Gáspár *Öröknyár; elmúltam 9 éves* című verse közléséért állásából elbocsátotta és egy év hallgatásra ítélte az aczélimarxista kultúrpolitika. A művelődési miniszter 1990-ben rehabilitálta a szerzőt.

Komárom-Esztergom Megyei Hírlap, 1999. jún. 16. 1. l.

Elfogódottan egy könyvről

Most egyszerre interjút és tudósítást kellene írnom. Interjút egy városunkban élő emberrel és tudósítást egy városunkban lezajlott eseményről. Azért így, a kettőt összevegyítve, mert valójában egyetlen örömteli dologról van szó: a Könyvhéten megjelent Monostori Imrének, az *Új Forrás*

főszerkesztőjének, a József Attila Megyei Könyvtár igazgatójának immár nyolcadik, több mint 300 oldalas könyve, amelynek címe *Az Új Forrás vonzásában*.

Rossz, hosszadalmas olvasó vagyok. Egy-egy könyvnek, még a legizgalmasabb kriminek is hónapok alatt jutok a végére. Az *Új Forrás vonzásában-t*, amely alcíme szerint dokumentummemoár, fél éjszaka alatt elolvastam. Persze, volt, amit átugrottam: a dokumentumok jó részét. Mert kit érdekelnek pártbizottsági előterjesztések, idejét múlt interjúk, veszekedős újságcikkek, irodalmiaskodó elvonatkoztatások? Elég, ha az ember gyorsolvasással beléjük pillant, pár mondat után tudja, miről van szó, már emlékezetből is. De Monostorinak a dokumentumokhoz fűzött véleménye, a könyv memoár-része lebilincselő.

Annak idején ismertem az *Új Forrás* körüli eseményeket, nem ismerhettem viszont a szerző által most feltárt háttérük javát, és azt a megnyerő őszinteségű vallomásfüzért sem, melyet könyvében most elibénk tárt. Bizonyára lesznek majd komolykodó, szabályos recenziók, akik kifogásolni valót is találnak a könyvben: hogy „a helyeslendők mellett Monostorinak abban nincs igaza...”. Monostorinak mindenben igaza van: választott előadásmódjában, könnyed stílusában, vélekedéseiben, abban, ahogy és amit az emberekről ír, a mondandóját szolgáló válogatásban, őszinteségében. Hogy bár igényes, az eseményeket híven követő folyóirat-történetet ad elő, mégsem tudományoskodik. Könnyedén vezet végig mondandóján. Hogy van türelme átgondolni és a jó diagnosztika pontosságával leírni a folyóirat körüli bonyolult történeteket. Ettől ugyan szubjektívvé (is) válik, de ez cseppet sem zavar, mert a legtöbb esetben én is úgy gondolom.

Hogy bár az antológia, majd folyóirat első 20 évét „szabadság nélküli világnak” mondja, mégsem áll be azok sorába, akik otromba általánosítással mindent és mindenkit csak rossznak tartanak azokból az évekből. Mert ki az, akinek van szíve (bátorsága?) ma jót mondani a 70-es, 80-as évek megyei pártbizottságáról, tanácsáról. Az ottani emberekről, például Havasi Ferencről vagy Steiner Tiborról. Monostorinak van róluk jó szava (is). Ugyanakkor nem kíméli őket és senkit, aki megérdemli: mert egyszersmind teremtői a szabadság nél-

küli világnak. Szerzőnk nagyon jól tudja, a világot nem vagy csak jó vagy csak rossz emberek lakják. Jutott mindenkinek mindkettőből: kinek ebből több, kinek abból. Ahogy például Payer Istvánról, a folyóirat első főszerkesztőjéről, az általa is nagyra becsült kollégáról ír: „...pontosan tudom, ezer tapasztalati tény emlékével állíthatom, hogy a mindennapos, tényleges szerkesztői gyakorlatban (még kevésbé magánemberként) P I. nem volt vonalas, nem volt pártos, nem volt „elvtársias” soha. Éppen, hogy mindezeknek „anti”-ja volt. Mégis eljátszotta a hű alattvalót, a felsőbbtség hatalmát készséggel elismerő és ahhoz alkalmazkodó szellemi kisember szerepét. Ha kellett. S mindezt az *Új Forrásért*, a folyóirat vélt szebb jövőjéért. Emiatt is hálásak lehetünk neki”.

Pontos, precíz jellemzés nem csupán egyetlen emberről, hanem egy hosszú korszak értelmiségijeinek magatartásáról. Számomra többek között azért is volt egyetlen nagy lélegzetvétellel végigolvasható a könyv, mert csupa ilyen „kisember” szerepel benne. Ráadásul még ismerem is őket. Vagy hírből, vagy műveikből, vagy pedig személyesen. Ezért vagyok elfogódott, már-már elfogult: ilyenek voltunk (vagyunk).

Milyen egyszerű lett volna Monostori Imrének ebben a könyvében azt írni, hogy ő - Payer István hirtelen halála miatt éppen csak megbízott főszerkesztő - tudta, milyen bátor verset közöl abban a bizonyos 1984-es októberi *Új Forrói*-számban. Nagy Gáspár *Öröknyár; elmúltam 9 éves* című verséről van szó:

*"egyszer majd el kell
temetNI
és nekünk nem szabad
feledNI
a gyilkosokat néven
nevezNI"*

NI: Nagy Imre, Magyarország meggyilkolt miniszterelnöke. Micsoda érdem lenne ma, ha most azt írná, ő már akkor tudta. (És hányan vannak olyanok, akik ilyesmikkel dicsekszenek.) Nem, Monostori Imre nem vette észre, hogy Nagy Imréről van szó. Ma pedig ezt be is vallja: „...ez a bátorság, sőt vakmerőség csak Nagy Gáspárban volt meg. Bennem bizony nem. Egészen egyszerűen arról volt szó, hogy sem én, sem Sárándi nem találta ki, miről

is, kiről is van szó..." Tiszteletre méltó őszinteség.

Azért pedig különösen tetszik nekem ez a könyv, mert érezhetően tatabányai ember írta. Olyan, aki ismeri a várost, tudja, van mit ostorozni, bírálni rajta, de az „érted haragszom, nem ellened” attitűdjével mindent megtesz azért, hogy a bírálni való egyre kevesebb legyen.

Gyimes Zsolt

ittHON, 1999, június 18. 10. I.

Az Ünnepi Könyvhét keretében június 2-án Gyárfás Endre Tokodon és Táton tartott író-olvasó találkozót.

Tatabányán a Bolyai Könyvesboltban dedikált, és a Városi Könyvtár Kodály téri fiókkönyvtárában találkozott olvasóival június 5-én Jókai Anna.

Esztergom vármegye nemesi közgyűlési jegyzőkönyveinek regesztái 1638-1702

A Komárom - Esztergom Megyei Levéltár hosszabb távra tervezett forráskiadvány- sorozatának most megjelent első kötete új típusú munkának számít az intézmény által kiadott művek között. Abban az értelemben feltétlenül, hogy amíg az 1982 óta megjelentetett évkönyvek (legutóbbi 1995-ből) a levéltári munkatársak tudományos dolgozatait sorjázták, addig e legfrissebb publikáció eredeti történeti forrásokat tesz hozzáférhetővé mind a kutatók, mind az érdeklődők számára. Jelen kötet azonban nem egyedülálló abban az értelemben, hogy a megyei levéltárak feudális kori iratanyagának legértékesebb részei, az egykori vármegyék köz- és kisgyűlési jegyzőkönyvei regeszta szintű feldolgozásainak publikálása már az 1980-as évek elejétől megindult. Az immáron országos méretűnek tekinthető munka sorába illeszkedik a Komárom - Esztergom Megyei Levéltár kiadványa, mely az 1638-1659 és 1691-1702 közötti évekből töredékesen fennmaradt két köz- és kisgyűlési jegyzőkönyv összesen 718 db napirendi pontot felölelő bejegyzéseinek tartalmi kivonatát közli Kántor Klára főlevéltáros összeállításában. A mű az előforduló összes ügy rövid tartalmi kivonatát, azaz regesztáját abban a sorrendben tartalmazza, ahogyan ezeket eredetileg feljegyezték. A kronológiai sorrendet ott is helyreállították, ahol az valamilyen oknál fogva nem állt fenn. A regeszták közlik az itt szereplő valamennyi személy- és helynevet, köztük ma is meglévő, illetve már elpusztult falvakét (ld. térkép), a peres ügyek tárgyát, a társadalom, a politikai élet, a gazdaság, a had -

és művelődéstörténet tárgykörébe tartozó adatokat, tényeket. A közgyűlési bejegyzések eredeti nyelve kevés kivétellel a latin. A néhány magyarul írott mondatra külön is utal a szöveget gondozó.

E változatos tartalmú anyagból ki kell emelni a királyi és nádori leiratokat, amelyekből a kutatók képet nyerhetnek arról, hogy a rendi alkotmányhoz ragaszkodó megyei nemesség és a Habsburg abszolutizmus viszonya miként alakult a 17. század végén. Ezen túlmenően a nemesi felkelések, adóügyek, a vármegye belső életével, igazgatásával kapcsolatos események, nemesség kihirdetések fontos és eddig igen korlátozottan hozzáférhető adalékokat tartogatnak a helytörténészeknek és a legszélesebb érdeklődői körnek.

A mű közigazgatás-történeti bevezetőjéből kiderül, hogy mennyire egymásra utalva éltek a szomszédos vármegyék a „török torkában”. Esztergom vármegye közigazgatása 1543 után Komáromban működött, 1620-tól Érsekújvárra tette át székhelyét, 1663-83 között ismét Komáromban ülésezett, majd visszaköltözött Esztergomba. Új adat, hogy az esztergomi Vármegyeháza már az 1690-es évektől fennállt. A bevezető szól a nemesi közgyűlés működéséről, valamint összefoglalja a kötet használatához nélkülözhetetlen technikai tudnivalókat. Jól egészíti ki a művet a vármegyei közgyűlések időrendi mutatója és a megyei tisztségviselők nevét és pozícióját leíró archontológiai összeállítás. Apró megjegyzés, de nem hallgathatjuk el, hogy a helytörténeti irodalomjegyzékbe talán fel lehetett volna

venni az ott is szereplő Takáts Sándoré mellett a szintén neves, ugyancsak a megyéhez köthető tudós turkológus Fekete Lajosnak legalább egy művét.

E gazdag és sokrétű anyagban a gyors tájékozódást segíti a kötet végén található hely- és személynév-, valamint tárgymutató. Ezt szlovák és német nyelvű rezümé, illusztrációk jegyzéke követi. A tájékozódást könnyíti az Esztergom vármegye hatóságának működési

területe 1638 - 1702 című térkép, rajta a regesztákban szereplő helységnevekkel.

Szemléletesek a kötetben található ábrák, aláírások, pecsétek, metszetek, facsimile lapok fekete-fehér reprodukciói. Mindezek emelik a már említett Kántor Klára főlevéltáros és két másik kötetet is jegyző, itt lektorként működött Turbuly Éva által reprezentált szakmai színvonalat.

Dr. Horváth Géza

Hasznos továbbképzés volt...

„Hagyományos és új médiumok az iskolai könyvtárban” címen szervezett egy 60 órás tanfolyamot a Komárom-Esztergom Megyei Pedagógiai Intézet könyvtárostanároknak, iskolakönyvtári szaktanácsadóknak.

Egy résztvevő szemével visszatekintve az egyes foglalkozásokra, elmondható, hogy igazán jól sikerültek. Mély benyomásokat, ezernyi ötletet adtak a résztvevőknek, és láthatóan felszabadítottak bennük mélyen szunnyadó energiákat.

A tematika arra épült, hogy milyen legyen az ezredforduló iskolai könyvtára. Ugyanakkor a NAT bevezetése, a tantárgyak műveltségi körökké való szervezése, az informatika térhódítása az oktatáson belül mind-mind új utak keresését igényli az intézményektől és pedagógusaitól.

Balogh Mihály, az OPKM főigazgatója azt válaszolta a fenti téma alapján, milyen változások történtek az iskolakönyvtárak életében. A tanfolyam során képet kaptunk arról, milyen dokumentumokat kellett elkészíteni a közelmúltban a könyvtáros-tanároknak, felhívták a figyelmünket a jogszabályváltozásokra, és arra, hogy melyek a napi munkához nélkülözhetetlen törvények, rendeletek. Dr. Celler Zsuzsa, az OPKM munkatársa bemutatott egy dán iskolakönyvtári modellt. Sokan hallgattuk vágyakozva az előadást, hiszen ott a könyvtár az iskola lelke, legfőbb élettere, és mindenféle tevékenység középpontja. Dr. Nagy Attila olvasásszociológus ismételt lenyűgözötte hallgatóságát, igen emlékezetes előadást tartott kutatási eredményeiről, az olvasóvá nevelés kérdéseiről. A társaság feladatul kapta, hogy

saját kérdőívet készítsen a különböző korosztályú gyermekek olvasói szokásairól. Ezt követően dr. Tószegi Zsuzsanna, a Neumann KHT igazgatója beszélt a multimédia nyújtotta lehetőségekről, a világháló történetéről. Bemutatott számos CD-ROM-ot, amelyek különösen jól használhatók az iskolai és közművelődési könyvtárakban. Pápai Ferenc a mozgókép-médiaismeretről, reklámok, filmek hatásáról beszélt. Ismertette, milyen szempontokat vegyünk figyelembe a könyvtári AV-dokumentumok beszerzésénél, csoportosításánál, készítésénél, Kelecsényi Péterné pedig feldolgozásukhoz, címléírásukhoz adott segítséget. Tanczerné Jakus Emőketől élőben, Zottlné Juhász Katalintól videokazettáról láthattunk könyvtárhasználati órát alsó tagozatos illetve gimnazista gyermekekkel. Kovács László, az Országos Pedagógiai Intézet munkatársa két foglalkozáson keresztül igyekezett hallgatóságával megismertetni az Internet lehetőségeit, használatát, valamint a különböző online adatbázisokban történő keresést. E 10 óra ahhoz kevés volt, hogy mindent alaposan megismerjünk, ahhoz azonban elegendőnek bizonyult, hogy idegenkedésünket leküzdve kedvet kapjunk az alkalmazáshoz. Mohai Lajos programozó, a SZIRÉN integrált könyvtári rendszer egyik alkotója nagy sikerrel mutatta be szoftverjét. Valóban igaz, hogy alkalmazásához nem szükséges informatikai tudás, használata végtelenül egyszerű, ugyanakkor sok könyvtári feladat elvégzését rövidíti le, könnyíti meg. Homor Tivadar, a Könyvtárostanárok Egyesületének alelnöke, országos szakértő, tankönyvíró a NAT tanulásképéről beszélt, és

ismertette a pedagógia alapvető funkcióinak érvényre juttatását a könyvtárhasználat-tanban. Péter, a budapesti Alternatív Közgazdasági Szakközépiskola tanára, tankönyvíró az általuk kidolgozott sajátos tanulásmódszertant ismertette nagyon szemléletesen, lebilincselően.

Szót ejtett a gyakorlati könyvtárhasználati órákon felmerülő problémákról. Oroszlány Meggyőződése, hogy eredményes volt a tanfolyam, hiszen úgy láttam, minden résztvevő törekszik a hallottakat átültetni mindennapi munkájába.

Szilassi Andrea
Tatabányai Városi Könyvtár

Rólunk írták

Több mint kétszáz rajz

Rajzpályázatot hirdetett tavasszal a tatabányai Városi Könyvtár „Kedvenc olvasmányom - amikor a könyv gondolatai tovább élnek bennünk” címmel.

Bármely vers, mese, elbeszélés vagy regény illusztrálására vállalkozhattak az ifjú olvasók. Három korcsoportban lehetett pályázni. A munkákat Papp Albert művésztanár értékelte.

Összesen 202 darab pályamunka érkezett kilenc iskolából. A legügyesebb 20 gyerek könyvjutalmat kapott, rajtuk kívül még huszonnyolcan pedig emléklapot, amelyet a munkáikból rendezett kiállítás megnyitóján, pénteken délután vehettek át a könyvtár Nép-ház úti központjában.

A tárlat anyagát egyébként a könyvtár nyitvatartási ideje alatt bárki megtekintheti.

A.Á.

24 óra, 1999. június 12.3.1.

Tata története

Tata város három, helytörténeti kutatásokkal és gyűjtéssel is foglalkozó intézménye (Kuny Domokos Múzeum, Német Nemzetiségi Múzeum, Móricz Zsigmond Városi Könyvtár) a helytörténeti kutatások előmozdítására és publikálására új kutatási tervet kezdeményezett.

A részben már elavulttá vált várostörténeti monográfiát új kutatási eredményekkel egészíti ki az évente megrendezésre kerülő konferencia, a hozzá kapcsolódó kiállítás és a tudományos tanácskozás anyagának tanulmánykötete.

Holnap 10 órától a Régészeti adatok Tata történetéhez című konferencia kerül a tatai vár lovagtermében megrendezésre.

A tudományos ülés az őskortól a római kor végéig ismerteti az újabb eredményeket.

*Komárom-Esztergom Megyei Hírlap,
1999. május 27. 1. l.*

Hírek

Elkezdjük Esztergomban a 32. MKE vándorgyűlés előkészítését

Intézményünk, az esztergomi Városi Könyvtár vállalkozott arra, hogy 2000-ben, a millennium évében augusztus 10-12-e között megrendezi a szakma 32. Vándorgyűlését. Az ezredfordulós ünnepek csúcspontja városunkban augusztusban lesz, ezért már most gondoskodnunk kell az ide érkező mintegy 5-600 főnyi résztvevő megfelelő szálláslehető-

ségéről, valamint a plenáris- és szekció ülések helyszínének biztosításáról.

A szállások előzetes lefoglalása megtörtént. A szekció üléseknek a Tanítóképző Főiskola ad majd helyet. A plenáris ülések helyszíne még nem dőlt el. Két hely jöhet számításba. A 2 milliárd Ft-os beruházással felújítás alatt álló királyi vár lovagtermének ünnepélyes átadása 2000 júniusában várható. Amennyiben az esztergomi Vármúzeum és a Nemzeti Múzeum 2000 augusztus 20-dikára tervezett millenni-

umi kiállítása technikailag megengedi, itt tartjuk a nyitó és záró plenáris ülést. Ha nem, akkor mindezekre a Városi Sportcsarnokban kerül sor.

Szóval - jelenleg itt tartanak az előkészületek. A későbbiekben e kiadványban adok majd újabb információkat a 32. Vándorgyűléssel kapcsolatban.

Dr. Bárdos Istvánné
Városi Könyvtár, Esztergom

A vándorgyűlés megrendezése - úgy érzem - egy kicsit a megye ügye is. Milyen - a megyét bemutató - tájékoztató anyagokra lenne szükség, és mihez lehetne olcsón, illetve ingyen hozzájutni? Elsősorban ebben kérjük a rendezők a segítséget, de minden ötletet, javaslatot örömmel fogadnak.

Távozik a Tatabányai Városi Könyvtárból Kaszás Istvánné könyvtáros. Új munkahelyéhez sok sikert kívánunk.

Dorogi hírek

Cserődi Attiláné könyvtárigazgató 5 éves vezetői megbízatása ez év nyarán lejárt. Az önkormányzat által meghirdetett vezetői posztra egyedül pályázott. Augusztus 1-től 2004. július 31-éig ismét ő lesz a könyvtár igazgatója. A képviselőtestület példamutatóan értékelt munkáját.

A gyermeknap alkalmából Kézműves Hetet szervezett a könyvtár. Papírdíszeket, origámit készítettek, gyöngyöt fűztek. A gyerekek nagyon jól érezték magukat, és a sok szép munkát örömmel vitték haza.

Közérdekű információk

A könyvtári területen hatályos jogszabályok jegyzéke

1997. évi CXL. törvény a kulturális javak védelméről és a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről

60/1998. (111.27.) Korm. rend. a sajtótermékek kötelempéldányainak szolgáltatásáról és hasznosításáról

161/1998. (IX.30.) Korm. rend. a nemzeti kulturális örökség miniszterének feladat- és hatásköréről

64/1999. (IV.28.) Korm. rend. a nyilvános könyvtárak jegyzékének vezetéséről

3/1975. (VIII.17.) KM-PM együttes rendelet a könyvtári állomány ellenőrzéséről (leltározásáról) és az állományból történő törlésről szóló szabályzat kiadásáról

19/1981. (XII. 8.) MM rendelet a könyvtárközi kölcsönzésről

7/1985. (IV. 26.) MM rendelet a könyvtári anyagok bejelentéséről

17/1997. (IV. 18.) MKM rendelet a kulturális és a számítástechnika-alkalmazói (szoftver) szakértők működésének engedélyezéséről

15/1998. (III. 31.) MKM rendelet a helyi önkormányzatok közművelődési és könyvtári érdekelt-ségnövelő támogatásáról

3/1999. (11.24.) NKÖM rendelet a nemzeti kulturális örökség minisztere által adományozható művészeti és egyéb szakmai díjakról.

A könyvtári területhez kapcsolódó fontosabb jogszabályok jegyzéke

1990. évi LXV. tv. a helyi önkormányzatokról

1991. évi XX. tv. a helyi önkormányzatok és szerveik, a köztársasági megbízottak, valamint egyes centrális alárendeltségű szervek feladatai és hatásköreiről

1992. évi XXII. törvény a Munka Törvénykönyvéről

1992. évi XXXIII. tv. a közalkalmazottak jogállásáról

1992. évi XXXVIII. tv. az államháztartásról

1993. évi LXXIX. tv. a közoktatásról

1993. évi LXXVII. tv. a nemzeti és etnikai

kisebbségjogairól 1993. évi LXXX. tv. a

felsőoktatásról 1993. évi XXm. tv. a Nemzeti

Kulturális Alapról 1995. évi LXVI. törvény a

közokiratokról, a közlevéltárakról és a

magánlevéltári anyag védelméről

1997. évi CLVI. tv. a közhasznú szervezetekről

1998. évi VI. tv. a gazdasági társaságokról

1998. évi XXVI. tv. a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról

1969. évi III. tv. a szerzői jogról

A mindenkori tv. a Magyar Köztársaság állami költségvetéséről és az államháztartás vitelének szabályairól

150/1992. (XI. 20.) Korm. rendelet a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. tv. végrehajtásáról a művészeti, a közművelődési és a közgyűjteményi területen foglalkoztatott közalkalmazottak jogviszonyával összefüggő egyes kérdések rendezésére

138/1992. (X. 8.) Korm. rendelet a közalkalmazottakról szóló 1992. évi XXXIII. tv. végrehajtásáról a közoktatási intézményekben

20/1992. (I. 28.) Korm. rendelet a helyi önkormányzatok egyes szerveinek és a köztársasági megbízottaknak a közművelődési, közgyűjteményi, művészeti, továbbá más kulturális tevékenységekkel kapcsolatos államigazgatási feladat- és hatásköreiről

1067/ 1996. (VI. 19.) Korm. határozat a „Hároméves megállapodás a közalkalmazotti szférában” című dokumentumból adódó munkaprogramról

9/1989. (IV. 30.) MM rendelet a művelődési intézmények nevééről, elnevezéséről és névhasználatáról

12/1991. (VIII. 6.) MKM rendelet a művelődési és közoktatási miniszter által adományozható kitüntető díjakról

2/1993. (1.30.) MKM rendelet az egyes kulturális közalkalmazotti munkakörök betöltéséhez szükséges képesítési és egyéb feltételekről

8/1994. (IV. 26.) MKM rendelet a Nemzeti Kulturális Alapról szóló 1993. évi XXIII. törvény végrehajtásáról

10/1994. MKM rendelet a pedagógiai-szakmai szolgáltatásokat ellátó intézményekről és a pedagógiai-szakmai szolgáltatásokban való közreműködés feltételeiről

11/1994. (VI. 24.) MKM rendelet a képzési kötelezettségről és a pedagógiai szakszolgálatokról (VI.24.) MKM rendelet a nevelési-
oktatási intézmények működéséről

14/1994. (VI. 24.) MKM rendelet a képzési kötelezettségről és a pedagógiai szakszolgálatokról

8/1996. (VII. 25.) MKM rendelet a Magyar Köztársaság címerének a művelődési és közoktatási miniszter ágazati irányítása alá tartozó kulturális intézmények általi használatáról

11/1996. (X. 9.) MKM rendelet a Felsőoktatás Fejlesztési Alapprogramokról

7/1997. (II- 13.) MKM rendelet a felsőoktatásban tanuló hallgatók és az oktatók könyvekkel és folyóiratokkal történő jobb ellátásával kapcsolatos források elosztásáról

5/1998. (II. 18.) MKM rendelet a tankönyvvé nyilvánítás, a tankönyvtámogatás, valamint az iskolai tankönyvellátás rendjéről

(Az összeállítás az 1999 májusában hatályos jogszabályokat tartalmazza.)

Könyvtári Levelező/Lap, 1999. 5. sz. 6-7.1.

Egyéves könyvtárosasszisztens-iskola

A tanfolyamot a 10/1995 (IX. 22.) sz. MKM-rendelet alapján szervezzük. Az oktatás szeptember közepén indul és 2000. június közepén záróvizsgával fejeződik be.

A képzés kéthetente két napot vesz igénybe.

A jelentkezés feltétele: érettségi

Jelentkezési határidő: 1999. augusztus 25.

A tanfolyam díja: félévenként 25 ezer Ft

A záróvizsga díja 10 ezer Ft

Cím: Országos Széchenyi Könyvtár
Könyvtártudományi és Módszertani
Központ
Budapest, Budavári Palota F. épület
1827

Szerkesztik: ifj. Gyüzi László, Tata, Móricz Zsigmond Városi Könyvtár
dr. Horváth Géza, József Attila Megyei Könyvtár
Kelecsényi Péterné, József Attila Megyei Könyvtár
Tanczerné Jakus Emőke, Tata, Kőkúti Általános Iskola

Kiadja a József Attila Megyei Könyvtár, Tatabánya, Fő tér 2.

Felelős kiadó: dr. Monostori Imre igazgató

Felelős szerkesztő: Takács Anna

ISSN 1218 9278

Tb.MK. S-34/1999